

henvises herom til det samtidigt fremsatte lovforslag om regionplanlægning.

Endvidere må landsplanlægningen udbygges med henblik på at klarlægge hovedretningslinierne for planlægningsmyndighederne. Det af regeringen i juni 1961 nedsatte landsplanudvalg har som sit første større resultat udsendt Zoneplan 1962 for Danmark, som med henblik på en videre planlægning angiver fire zoner, afgrænset ud fra visse generelle kriterier og ud fra en bedømmelse af de behov, som bør tilgodeses inden for de enkelte arter af bebyggelse og udnyttelse af fast ejendom. Forslaget til Zoneplan 1962 for Danmark er for tiden til høring hos interesserede myndigheder og organisationer.

Under hensyn til trangen til hurtige regulerende foranstaltninger med hensyn til udnyttelse af fast ejendom findes det påkrævet, at der allerede nu gennemføres ændringer af den eksisterende lovgivning, idet dog dette behøvs aktualitet må medføre, at man i vidt omfang må bygge på eksisterende lovgivning og administrative organer.

På længere sigt er det påkrævet, at der tilstræbes en forenkling og koordination både af lovgrundlagets materielle indhold og af den administrative ordning.

Der har om hurtigt gennemførlige foranstaltninger været ført en række drøftelser mellem de ministerier, som administrerer love om udnyttelsen af fast ejendom, blandt andet med nærværende lovforslag som resultat.

Den foreslåede ændrede affattelse af loven om regulering af bymæssige bebyggelser danner sammen med det samtidigt fremsatte forslag til en ændret affattelse af lov om naturfredning en helhed, hvorved det skulle kunne opnås at sikre, at overgang af landbrugsjord m. v. til bebyggelse, herunder sommerhusbebyggelse, er i overensstemmelse med en tilvejebragt planlægning, eller at der foreligger en tilladelse fra en planlægningsmyndighed.

Den gældende byreguleringslov og dens baggrund.

Det første forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser blev fremsat 1948, jfr. bemærkningerne til lovforslaget i Rigsdagstidende 1947-48, folketingets forhandlinger, tillæg A, sp. 4681-4708; første behandling findes i folketingstidende sp. 3592-3616. Efter at folketingets udvalg den 5. april 1949 havde afgivet betænkning over forslaget, folketingets forhandlinger 1948-49, tillæg B, sp. 1985-2002, stadfæstedes loven som lov nr. 210 af 23. april 1949.

Byreguleringsloven blev i henhold til en revisionsbestemmelse i loven forelagt til revision i folketings-

året 1953-54, men blev, bortset fra nogle ændringer som følge af Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1953, forlænget uændret ved lov nr. 128 af 13. april 1954, som bestemte, at loven påny skulle forelægges til revision i folketingsåret 1958-59. (Folketingstidende 1953-54, sp. 3064-67, 3726-3732, 4472-4473, 4652-4653, tillæg A, sp. 1885-88 og tillæg B, sp. 333-42).

Ved lov nr. 91 af 21. marts 1959 (Folketingstidende 2277-2280, 2513-2521, 3520 og 3639-3640, samt tillæg A, sp. 1665-78, tillæg B, sp. 735 og tillæg C, sp. 635) forlængedes loven uændret, uden at der i loven optoges en bestemmelse om revision efter et vist åremål.

Partiet Venstre og Det konservative Folkeparti har i februar 1962 fremsat forslag til ændringer i loven. (Folketingstidende 1961-62, tillæg A, sp. 997-1000, forhandlingerne sp. 3123-25 og sp. 3320-3353 samt tillæg B, sp. 1251-52). Forslaget er gennemført i oktober 1962 (lovforslag nr. 31) og blev underkastet en 1. behandling den 9. november 1962, hvorefter forslaget gik i udvalg. Man henviser i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til § 4.

Byreguleringsloven af 1949 var et forsøg på at hindre den stigende spredning af den bymæssige bebyggelse, som fremkom ved udstykkernes opkøb af landbrugsejendomme og udbud til salg i parceller. Herved fremkommer en tilfældig og ofte uhenigtsmæssig placering af bebyggelserne.

Endvidere var det et væsentligt formål med loven at undgå et betydeligt investeringsspild. Medvirkende til byreguleringslovens fremkomst var, at Københavns amtsråd og Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber rettede henvendelse til indenrigsministeren, hvori trangen til en sådan lovgivning blev påvist (optrykt som bilag 1 og 2 til forslag af 1947 til loven).

Den uheldige virkning af spredte og tilfældige udstykninger og bebyggelser gør, at der landet over siden lovens gennemførelse har været og fortsat er en voksende interesse i at få nedsat byudviklingsudvalg. Kommunerne er nu efterhånden indstillet på, at samlede bebyggelser, herunder efterhånden også sommerhusbebyggelser, må forsynes med kloak, og kommunerne er villige til at medvirke hertil. Men uoverskuelige krav om kloaker fra beboeres side hverken kan eller vil kommunerne være med til at imødekomme. Kommunerne vil have en plan for, hvor bebyggelsen og kloakerne skal komme, og hvordan de skal dimensioneres.

Synspunkterne med hensyn til at undgå investeringsspild ved hjælp af byudviklingsplaner har også fortsat stor vægt.

Samtidig har kommunerne set en yderligere for-